

Официален вестник

на Европейския съюз

C 439

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59

25 ноември 2016 г.

Съдържание

I Резолуции, препоръки и становища

ПРЕПОРЪКИ

Съд на Европейския съюз

2016/C 439/01

Препоръки към националните юрисдикции относно отправянето на преюдициални запитвания 1

BG

I

(Резолюции, препоръки и становища)

ПРЕПОРЪКИ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Настоящият текст актуализира препоръките към националните юрисдикции, приети непосредствено след влизането в сила, на 1 ноември 2012 г., на новия процедурен правилник на Съда (ОВ С 338, 6.11.2012 г., стр. 1). Целта на настоящите препоръки, които се основават както на натрупания опит при прилагането на този правилник ⁽¹⁾, така и на най-новата съдебна практика, е да припомнят основните характеристики на преюдициалното производство и да предоставят на юрисдикциите, които сезират Съда с преюдициално запитване, всички практически насоки, необходими, за да може той да даде полезен отговор на поставените въпроси.

ПРЕПОРЪКИ

към националните юрисдикции относно отправянето на преюдициални запитвания

(2016/C 439/01)

Въведение

1. Преюдициалното запитване, предвидено в член 19, параграф 3, буква б) от Договора за Европейския съюз (наричан по-нататък „ДЕС“) и в член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“), е основополагащ механизъм на правото на Европейския съюз. Целта му е да гарантира еднаквото тълкуване и прилагане на това право в рамките на Европейския съюз, като предостави на юрисдикциите на държавите членки средство, което им позволява да сезират Съда на Европейския съюз (наричан по-нататък „Съдът“) с преюдициални въпроси относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на актове, приети от институциите, органите, службите или агенциите на Съюза.
2. Преюдициалното производство се основава на тясно сътрудничество между Съда и юрисдикциите на държавите членки. За да се гарантира пълната ефективност на това производство, е необходимо да се припомнят основните му характеристики и да се направят някои уточнения с цел изясняване на разпоредбите от Процедурния правилник, по-конкретно във връзка с автора и обхвата на преюдициалното запитване, както и формата и съдържанието на това запитване. Тези уточнения, които се отнасят до всички преюдициални запитвания (I), се допълват от разпоредби, приложими към преюдициалните запитвания, при които е необходима особена бързина (II), и от приложение, където са обобщени основните елементи на преюдициалното запитване.

I. Разпоредби, приложими към всички преюдициални запитвания

Автор на преюдициалното запитване

3. Компетентността на Съда да се произнася преюдициално относно тълкуването или валидността на правото на Съюза се упражнява единствено по инициатива на националните юрисдикции, независимо дали страните по главното производство са изразили желание за сезиране на Съда. Доколкото националната юрисдикция поема отговорността за последващото съдебно решаване на спора, с който е сезирана, само тя може да прецени, предвид особеностите на

⁽¹⁾ OBL 265, 29.9.2012 г., стр. 1.

всяко дело, както необходимостта от преюдициално запитване, за да може да постанови решението си, така и относимостта на въпросите, които поставя на Съда.

4. Качеството „юрисдикция“ се тълкува от Съда като самостоятелно понятие на правото на Съюза и в това отношение Съдът отчита редица фактори, като това дали сезираният го орган е законоустановен, дали е постоянно действащ, дали юрисдикцията му е задължителна, дали производството е състезателно, дали този орган прилага правни норми и дали е независим.
5. Юрисдикциите на държавите членки могат да сезират Съда с въпрос относно тълкуването или валидността на правото на Съюза, ако считат, че за да постановят решение, е необходимо произнасяне на Съда по този въпрос (вж. член 267, втора алинея ДФЕС). Отправянето на преюдициално запитване може да се окаже особено полезно, когато пред националната юрисдикция се поставя нов тълкувателен въпрос от общ интерес за еднаквото прилагане на правото на Съюза или когато съществуващата съдебна практика изглежда не дава необходимата яснота при несрещана до момента правна или фактическа обстановка.
6. Когато е повдигнат въпрос по висящо дело пред юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право, тази юрисдикция е длъжна да отправи преюдициално запитване до Съда (вж. член 267, трета алинея ДФЕС), освен ако вече има установена съдебна практика в тази област или не остава никакво място за разумно съмнение относно правилното тълкуване на съответната правна норма.
7. Също така, от постоянната съдебна практика следва, че националните юрисдикции могат да отхвърлят изложените пред тях възражения за невалидност на акт на институция, орган, служба или агенция на Съюза, но единствено Съдът има компетентността да обяви такъв акт за невалиден. Ето защо, когато юрисдикция на държава членка има съмнения относно валидността на такъв акт, тя е длъжна да се обърне към Съда, като изложи причините, поради които счита, че този акт е невалиден.

Предмет и обхват на преюдициалното запитване

8. Преюдициалното запитване трябва да се отнася до тълкуването или валидността на правото на Съюза, а не до тълкуването на националните правни норми или до фактически въпроси, повдигнати по главното производство.
9. Съдът може да се произнесе по преюдициалното запитване само ако правото на Съюза е приложимо по делото, разглеждано в главното производство. За целта е необходимо запитващата юрисдикция да изложи всички относими обстоятелства от фактическа и правна страна, въз основа на които приема, че в конкретния случай могат да се приложат разпоредби от правото на Съюза.
10. Във връзка с преюдициалните запитвания относно тълкуването на Хартата на основните права на Европейския съюз е важно да се припомни, че по силата на член 51, параграф 1 от нея, разпоредбите на Хартата се отнасят за държавите членки единствено когато те прилагат правото на Съюза. Въпреки че хипотезите на такова прилагане могат да бъдат различни, от преюдициалното запитване трябва все пак ясно и недвусмислено да личи, че по делото, разглеждано в главното производство, е приложима норма от правото на Съюза, различна от Хартата. Тъй като Съдът няма компетентност да се произнесе по преюдициално запитване, когато правното положение не попада в приложното поле на правото на Съюза, разпоредбите на Хартата, на които евентуално се позовава запитващата юрисдикция, сами по себе си не могат да обосноват тази компетентност.
11. Накрая, въпреки че за произнасянето си Съдът непременно взима предвид правната и фактическа обстановка по спора в главното производство, така както е определена от запитващата юрисдикция в преюдициалното ѝ запитване, той самият не прилага правото на Съюза към този спор. Когато се произнася по тълкуването или валидността на правото на Съюза, Съдът се старее да даде отговор, полезен за решаването на спора в главното производство, но запитващата юрисдикция е тази, която трябва да направи конкретните изводи от отговора и ако е необходимо, да остави без приложение националната разпоредба, обявена за несъвместима с правото на Съюза.

Подходящ момент за отправянето на преюдициално запитване

12. Национална юрисдикция може да отправи преюдициално запитване до Съда, когато установи, че за да постанови решение, е необходимо да се даде заключение относно тълкуването или валидността на правото на Съюза. В действителност тя е юрисдикцията, която най-добре би могла да прецени на какъв стадий на производството следва да се отправи такова запитване.

13. Доколкото обаче това запитване ще послужи като основа на производството, което ще се проведе пред Съда, и той трябва да може да разполага с всички данни, които ще му дадат възможност както да провери дали е компетентен да отговори на поставените въпроси, така и, ако това е така, да даде полезен отговор на тези въпроси, решението за отправяне на преюдициално запитване е необходимо да се вземе на стадий на производството, в който запитващата юрисдикция е в състояние да определи достатъчно точно правната и фактическата обстановка по делото, разглеждано в главното производство, както и правните въпроси, които то поставя. Освен това в интерес на доброто правораздаване може да се окаже удачно запитването да бъде отправено след провеждането на устни състезания.

Форма и съдържание на преюдициалното запитване

14. Преюдициалното запитване може да бъде представено във всяка допустима форма според съответните процесуални норми на националното право, но не трябва да се забравя, че това запитване служи като основа на производството пред Съда и се връчва на всички заинтересовани субекти, посочени в член 23 от Статута на Съда (наричан по-нататък „Статутът“), и по-специално на всички държави членки, с оглед на евентуалното представяне от тях на писмени становища. Поради произтичащата от това необходимост от писмен превод на преюдициалното запитване на всички официални езици на Европейския съюз, запитващата юрисдикция трябва да го формулира просто, ясно и точно, без излишни подробности. Опитът показва, че десетина страници често са достатъчни, за да се изложи по подходящ начин правната и фактическа обстановка на преюдициално запитване.

15. Съдържанието на преюдициалното запитване е определено в член 94 от Процедурния правилник на Съда и е обобщено в приложението към настоящия документ. Освен текста на отправените до Съда преюдициални въпроси преюдициалното запитване:

- съдържа кратко изложение на предмета на спора и на относимите факти, така както са установени от запитващата юрисдикция, или поне изложение на фактите, на които се основават преюдициалните въпроси,
- възпроизвежда съдържанието на приложимите в случая национални разпоредби и ако е необходимо — относимата национална съдебна практика и
- излага причините, поради които запитващата юрисдикция има въпроси относно тълкуването или валидността на някои разпоредби на правото на Съюза, както и установената от нея връзка между тези разпоредби и националното законодателство, приложимо в главното производство.

Когато един или повече от предходните елементи не са налице, е възможно Съдът да приеме, че няма компетентност да се произнесе по преюдициалните въпроси, или да отхвърли преюдициалното запитване като недопустимо.

16. В преюдициалното си запитване запитващата юрисдикция трябва да даде точни референции на приложимите към фактите по спора в главното производство национални разпоредби и да посочи точно разпоредбите от правото на Съюза, на които се иска тълкуване или валидността на които се оспорва. Ако е необходимо, запитването съдържа кратко резюме на относимите доводи на страните по главното производство. Във връзка с това е уместно да се припомни, че писмено се превежда само преюдициалното запитване, но не и евентуалните приложения към него.
17. Запитващата юрисдикция може също така да изложи накратко становището си за отговора, който следва да се даде на преюдициалните въпроси. Тази информация може да е от полза за Съда особено когато той трябва да се произнесе по запитването в рамките на бързо или на спешно производство.
18. Накрая, поставените на Съда преюдициални въпроси следва да присъстват в отделна и ясно обособена част от акта за преюдициално запитване, за предпочитане в началото или в края му. Те трябва да се разбират от само себе си, без да е необходимо препращане към изложението на мотивите на запитването.
19. От съществено значение за улесняването на прочита на преюдициалното запитване е постъпилият в Съда акт да бъде напечатан и страниците и параграфите на този акт да бъдат номерирани.
20. Преюдициалното запитване трябва да бъде датирано и подписано, а след това да се изпрати с препоръчано писмо до секретариата на Съда на следния адрес: Rue du Fort Niedergrünwald, L-2925 Luxembourg, LUXEMBOURG. Към запитването трябва да се приложат всички относими документи, и по-конкретно точни данни за връзка със страните по главното производство и с представителите им (ако има такива), както и преписката по главното производство или

копие от нея. Докато трае производството, тази преписка (или копие от нея) ще се съхранява в секретариата, където, освен при указания в обратен смисъл от запитващата юрисдикция, заинтересованите субекти по член 23 от Статута ще могат да я прегледат.

21. В рамките на преюдициалното производство Съдът по принцип възпроизвежда данните, които се съдържат в акта за преюдициално запитване, включително имена или други лични данни. Ето защо в преюдициалното си запитване самата запитваща юрисдикция следва, ако счете за необходимо, да заличи някои данни или да запази анонимността на някое/някои от лицата или субектите, засегнато/засегнати от спора в главното производство.
22. След постъпването на преюдициалното запитване Съдът също може да запази анонимността — служебно или по искане на запитващата юрисдикция или на страна по главното производство. За да има обаче смисъл такова искане, то трябва да бъде направено на възможно най-ранен етап от производството и във всички случаи преди в *Официален вестник на Европейския съюз* да бъде публикувано известието за съответното дело и преюдициалното запитване да бъде връчено на заинтересованите субекти, посочени в член 23 от Статута, което обикновено става около месец след постъпването на преюдициалното запитване. Поради все по-широкото използване на новите информационни и съобщителни технологии, всъщност след това публикуване и връчване запазването на анонимността е до голяма степен практически безполезно.

Взаимодействие между преюдициалното запитване и националното производство

23. Въпреки че запитващата юрисдикция запазва правомощието си да постанови обезпечителни мерки, по-специално в случаите на преюдициално запитване за преценка на валидността, подаването на преюдициално запитване все пак води до спиране на националното производство по делото до произнасянето на Съда.
24. Независимо че по принцип Съдът остава сезиран с преюдициалното запитване, докато то не бъде оттеглено, все пак не трябва да се забравя, че ролята на Съда в преюдициалното производство е да подпомага ефективното правораздаване в държавите членки, а не да формулира консултативни становища по общи или хипотетични въпроси. Тъй като преюдициалното производство предполага пред запитващата юрисдикция действително да има висящо дело, тя трябва да уведоми Съда за всяко процесуално събитие, което би могло да се отрази на сезирането на самия него, и по-специално за всяко оттегляне на иска или жалбата, доброволно уреждане на спора или друго събитие, което води до прекратяването на производството. Тази юрисдикция трябва да уведоми Съда също за евентуалното приемане на решение, постановено в производството по обжалване на акта за запитване, и за последиците, до които то води за преюдициалното запитване.
25. В интерес на надлежното провеждане на преюдициалното производство пред Съда, и за да се запази неговата практическа полза, обаче е важно тази информация да бъде съобщавана на Съда във възможно най-кратък срок. Националните юрисдикции следва освен това да имат предвид, че оттеглянето на преюдициално запитване може да се отрази на движението на сходни дела (или поредица от дела) пред запитващата юрисдикция. Когато решаването на няколко висящи пред запитващата юрисдикция дела зависи от отговора, който ще даде Съдът на поставените от нея въпроси, може да се посочи, че тя съединява тези дела в преюдициалното запитване, за да има Съдът възможност да отговори на поставените въпроси въпреки евентуалното оттегляне на едно или повече дела.

Съдебни разноски и правна помощ

26. Преюдициалното производство пред Съда е безплатно и той не се произнася по съдебните разноски на страните по спора, висящ пред запитващата юрисдикция; по този въпрос следва да се произнесе запитващата юрисдикция.
27. Ако някоя от страните по главното производство не разполага с достатъчно средства и доколкото националните разпоредби позволяват това, запитващата юрисдикция може да ѝ предостави правна помощ за покриване на направените от нея разходи, по-специално свързани с представителството ѝ пред Съда. Съдът също може да предостави такава помощ, в случай че съответната страна не получава вече помощ съгласно националните норми или ако тази помощ не покрива или покрива само отчасти разходите, направени пред Съда.

Кореспонденция между Съда и националната юрисдикция

28. По време на цялото производство секретариатът на Съда поддържа връзка със запитващата юрисдикция, на която изпраща преписи от всички процесуални документи, както и исканията за уточняване или изясняване, ако има такива, за които се счита, че са необходими, за да бъде полезен отговорът на поставените от тази юрисдикция въпроси.
29. След приключване на производството секретариатът изпраща съдебния акт на Съда на запитващата юрисдикция с молба да уведоми Съда за действията, които ще предприеме в главното производство вследствие от този акт, и да му съобщи крайното си решение по главното производство.

II. Разпоредби, приложими към преюдициалните запитвания, при които е необходима особена бързина

30. При условията, предвидени в член 23а от Статута и в членове 105—114 от Процедурния правилник, в някои случаи преюдициалното запитване може да бъде разглеждано по реда на бързо или на спешно производство. Решението за разглеждане по реда на тези производства се взема от Съда въз основа на представено от запитващата юрисдикция надлежно мотивирано искане, в което се излагат правните или фактическите обстоятелства, обосноваващи прилагането на това производство/производства, или по изключение — служебно, когато естеството на делото или конкретните обстоятелства по него изглеждат налагат това.

Условия за разглеждане по реда на бързото и на спешното производство

31. Съгласно член 105 от Процедурния правилник определено преюдициално запитване може да бъде разглеждано по реда на бързо производство, в отклонение от разпоредбите на този правилник, когато естеството на делото изисква да да бъде разглеждано в кратки срокове. Доколкото това производство налага съществени ограничения за всички участници в производството, и по-специално за държавите членки, които трябва да представят писмено или устно становище в много по-кратки от обичайните срокове, разглеждането по реда на посоченото производство трябва да бъде поискано само ако са налице особени обстоятелства, които оправдават необходимостта Съдът да се произнесе бързо по отправените въпроси. Според постоянната съдебна практика големият брой лица или правоотношения, потенциално засегнати от акта, който трябва да постанови запитващата юрисдикция, след като е сезирала Съда с преюдициални въпроси, сам по себе си не представлява извънредно обстоятелство, което да оправдава разглеждането по реда на бързо производство.
32. Това важи в още по-голяма степен за спешното преюдициално производство, посочено в член 107 от Процедурния правилник. Въпросното производство, което се прилага само в областите, попадащи в обхвата на дял V относно пространството на свобода, сигурност и правосъдие от част трета от ДФЕС, всъщност налага още по-строги ограничения за съответните участници в производството, тъй като намалява броя на участниците, които могат да представят писмено становище, и в изключително спешни случаи допуска писмената фаза на производството пред Съда изобщо да не бъде провеждана. Ето защо разглеждането по реда на това производство трябва да бъде поискано само ако с оглед на обстоятелствата е абсолютно необходимо Съдът да се произнесе в съвсем кратки срокове по въпросите, отправени от запитващата юрисдикция.
33. Без да е възможно тук изчерпателно да се изброят подобни обстоятелства, по-специално поради разнообразието и непрекъснатото развитие на правните норми на Съюза в областта на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, една национална юрисдикция например може да направи искане за разглеждане по реда на спешното преюдициално производство в случая, посочен в член 267, четвърта алинея ДФЕС, на задържане или лишаване от свобода на дадено лице, когато отговорът на поставения въпрос е решаващ за преценката на правното положение на това лице, или при спор за родителски права или за отглеждането на малки деца, когато компетентността на сезирания съгласно правото на Съюза съд зависи от отговора на преюдициалния въпрос.

Искане за разглеждане по реда на бързото или на спешното производство

34. За да може Съдът своевременно да реши дали следва да приложи бързото или спешното преюдициално производство, в искането трябва точно да се посочат правните и фактическите обстоятелства, които установяват неотложността, и по-специално рисковете, които биха възникнали, ако запитването се разгледа по реда на обичайната процедура. Доколкото е възможно, запитващата юрисдикция трябва също да изложи накратко своето становище за отговора, който следва да се даде на поставените въпроси. Всъщност това улеснява страните по главното производство и другите заинтересовани субекти, които участват в производството, да вземат становище и така допринасят за бързината на производството.

35. Искането за разглеждане по реда на бързото или на спешното производство трябва във всеки случай да бъде направено недвусмислено, за да може секретариатът незабавно да установи, че се налага преписката да бъде обработена по специален начин. За тази цел запитващата юрисдикция следва да уточни кое от двете производства иска да се проведе в конкретния случай и да посочи в искането си относимия член от Процедурния правилник (член 105, отнасящ се до бързото производство, или член 107, отнасящ се до спешното производство). Това уточнение трябва да се направи на видно място в акта за преюдициално запитване (например на заглавната страница или в отделен съдебен акт). Такова искане запитващата юрисдикция може да направи евентуално и в съпроводително писмо.
36. Що се отнася до самия акт за преюдициално запитване, в неотложни случаи е още по-важно той да бъде кратък, тъй като това допринася за бързината на производството.

Кореспонденция между Съда, запитващата юрисдикция и страните по главното производство

37. За да се ускори и улесни комуникацията със запитващата юрисдикция и страните по главното производство, юрисдикцията, която прави искане за разглеждане по реда на бързото или на спешното производство, е добре да посочи адрес на електронна поща или евентуално номер на факс, които Съдът може да използва, както и адрес на електронна поща или евентуално номер на факс на представителите на страните по делото.
38. Препис от подписания акт за преюдициално запитване заедно с искане за разглеждане по реда на бързото или на спешното производство може да бъде изпратен предварително на Съда по електронна поща (ECJ-Registry@curia.europa.eu) или по факс (+352 433766). Обработването на запитването и на искането би могло да започне веднага след като бъде получен такъв препис. Оригиналите на тези документи обаче трябва да бъдат изпратени в най-кратки срокове на секретариата на Съда.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Основни елементи на преюдициалното запитване**1. Запитваща юрисдикция**

В преюдициалното запитване трябва точно да се посочи запитващата юрисдикция, евентуално отделението или съдебният състав, отправил запитването, и да се посочат пълните данни за връзка с тази юрисдикция, за да се улеснят бъдещите ѝ контакти със Съда.

2. Страни по главното производство и техните представители

След запитващата юрисдикция се посочват страните по главното производство и евентуално лицата, които ги представляват пред юрисдикцията. Тези данни трябва да са възможно най-пълни и да включват по-конкретно, в акта за преюдициално запитване или в съпроводителното писмо, точния пощенски адрес на съответните лица, телефонния им номер или номер на факс и адреса на електронната им поща, ако имат такава.

Националните юрисдикции следва да обърнат внимание на член 95 от Процедурния правилник на Съда и на точки 21 и 22 от настоящите препоръки. В преюдициалното си запитване самата запитваща юрисдикция следва, ако счита за необходимо, да заличи някои имена или данни или да изпрати, наред с пълния текст на акта за преюдициално запитване, публичен вариант на този акт, който ще послужи като основа на производството пред Съда.

3. Предмет на главното производство и относими факти

Запитващата юрисдикция трябва да опише накратко предмета на спора в главното производство и относимите факти, така както са установени или приети от нея.

4. Относими правни норми

В преюдициалното запитване трябва точно да се посочат приложимите към фактите по спора в главното производство национални правни норми, включително, ако има такива, относимата съдебна практика, както и разпоредбите от правото на Съюза, на които се иска тълкуване или валидността на които се оспорва. Тези данни трябва да са пълни и да включват заглавието и точните референции на съответните разпоредби, както и данните за публикуването им. Доколкото е възможно, при цитирането на националната или европейската съдебна практика се посочва и номерът ECLI („European Case Law Identifier“) на съответния съдебен акт.

5. Мотиви на запитването

Съдът може да се произнесе по преюдициалното запитване само ако правото на Съюза е приложимо по делото, разглеждано в главното производство. Ето защо запитващата юрисдикция трябва да изложи причините, поради които има въпроси относно тълкуването или валидността на разпоредби от правото на Съюза, както и установената от нея връзка между тези разпоредби и националното законодателство, приложимо в главното производство. Ако смята, че ще е от полза за разбирането на делото, запитващата юрисдикция може тук да изложи доводите на страните в тази насока.

6. Преюдициални въпроси

Запитващата юрисдикция излага ясно и обособено преюдициалните въпроси, които отправя до Съда. Тези въпроси трябва да се разбират от само себе си, без да е необходимо препращане към изложението на мотивите на преюдициалното запитване.

Доколкото е възможно, запитващата юрисдикция също излага накратко становището си за отговора, който следва да се даде на преюдициалните въпроси.

7. Евентуална необходимост от обработване по специален начин

Накрая, ако според запитващата юрисдикция се налага запитването, което отправя до Съда, да бъде обработено по специален начин както във връзка с необходимостта от запазване на анонимността на засегнати от спора в главното производство лица, така и във връзка с евентуалната бързина, с която запитването трябва да бъде разглеждано от Съда, причините за такова обработване трябва да бъдат подробно изложени в преюдициалното запитване и евентуално в съпроводителното писмо.

Формални изисквания към преюдициалното запитване

Преюдициалните запитвания трябва да са оформени така, че да се улесни последващото им обработване по електронен път от Съда, и по-конкретно същите да могат да бъдат сканирани и подлагани на разпознаване на символи. С оглед на това е необходимо:

- запитванията да са напечатани на бяла хартия, без редове, формат А4,
- текстът да е набран на общоприет шрифт (като например Times New Roman, Courier или Arial) с големина поне 12 pt за текста и поне 10 pt за евентуалните бележки под линия, с разредка 1,5 и разстояние от поне 2,5 cm между наборното поле и края на страницата отгоре, отдолу, отляво и отдясно,
- всички страници и параграфи на запитването да са номерирани последователно и с нарастващ номер.

Преюдициалното запитване трябва да бъде датирано и подписано. То се изпраща с препоръчано писмо, заедно с преписката по главното производство, до секретариата на Съда на следния адрес: Rue du Fort Niedergrünwald, L-2925 Luxembourg, LUXEMBOURG.

Ако е направено искане за разглеждане по реда на бързото или на спешното производство, е препоръчително предварително да се изпрати подписан препис от преюдициалното запитване по електронна поща (ECJ-Registry@curia.europa.eu) или по факс (+352 433766) и след това оригиналът на запитването да се изпрати по пощата.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG